

Φάρσαλα 10.8.1923

Αγαπημένη μου Γεωργία. Και απ'το Βόλο σου έγγραψα και ακόμη δεν μού'γραψες γιατί άραγε; Και τώρα ο σκοπός της παρούσης μου να σε ρωτήσω τι κάνης γιατί ανησυχώ με την τελευταία σου επιστολή που μ'έγραφες ότι ήσουν άρωστη και ότι άμα γίνης καλά θα μου γράψης.

Έχω μια βδομάδα στα Φάρσαλα και κοντεύω να σκάσω μονοτονία αδελφούλα μου η πόλις μας είχε πολύ μικρή και οι κάτοικοι της όλοι εργατικοί στα κεφενεία λιγιοστούς βρίσκης την ημέρα.

Από πυρετούς μην ρωτάς έχουν πεθάνει οι μισοί. Είναι εδώ οι Ελ. Οι Βουλγάροι αυτοί οι εξόριστοι του Δεδέαγατς ήταν αλλοιώς μαθημένοι αυτοί και από μέρη ορεινά και εδώ δουλειά πολύ. Ζέστη πολύ και βλέπεις στα φαρμακεία γεμάτο.

Ήθελα να έκανα κανένα ταξίδι γι'αυτού μα ακόμη δεν είναι καιρός κατά το φθινόπωρο ελπίζω.

Τους χαιρετισμούς μου στη Νεφέλη

Μ'αγάπη

Στέλιος